

Instruktorka Šimona Drábková si práci s dětskými psovody pochvalovala

Tréninkový víkend pro děti a mládež

Ve dnech 20. až 22. května se cvičiště Kynologického klubu Komořany stalo dějištěm již třináctého výcvikového víkendu pro děti a mládež. Jako přizvaná pozorovatelka jsem si odtud odnesla mnoho dojmů a o část z nich se s vámi chci podělit.

Zážitky byly veskrze pozitivní. Po celý víkend vládla uvolněná, pohodová atmosféra a i počasí akci přálo. Nejvýrazněji se mi však do paměti vrylo nadšení, se kterým se akce účastnili jak organizátoři, tak děti. Je příjemné vidět, že i v dnešní době se najdou lidé, kteří nemají v žebříčku hodnot na prvním místě zisk. Přihlášení účastníci měli zdarma pobyt, jídlo i startovné, museli však být mladší osmnácti let. Ubytovat se mohli ve vlastních stanech v areálu cvičiště. Každý jistě ocenil obětavou práci organizátorů i finanční podporu sponzorů. Všichni přítomní výcvikáři se celé tři dny věnovali dětem bez nároku na odměnu - pomíneme-li ovšem odměnu nejkrásnější - rozzářené dětské oči a úsměvy. Pod jejich vedením měly děti možnost vyzkoušet si různé sportovní disciplíny (flyball, dogdancing, agility nebo obranu) a zúčastnit se soutěží, které pro ně byly připraveny. Kromě závodů v některých z výše zmíněných disciplín to byla například soutěž o „největšího šikulu“ nebo závod v poslušnosti.

Dvounozí účastníci dorazili v doprovodu různých psích plemen. Hojně byly zastoupeny border kolie a další pastevecká plemena, ale soutěžilo i mnoho teriérů, kříženců... Bylo zjevné, že i rasy, kte-

rým nejsou do vínku dány takové dispozice jako třeba zmíněným pasteveckým psům, je možné vycvičit stejně dobře. Jen to dá psodovovi trochu víc „zabrat“. Právě tak při nácviku obrany se předváděla nejen velká plemena, ale zahanbit se nedali ani ti menší a srdnatě odráželi útoky hadru, kterým je dráždil figurant.

Dětem rozhodně nechyběla soutěživost a kuráž. Ani při diskvalifikaci (například ze závodu v agility) neopouštěli mladí závodníci ihned parkúr se slzami v očích nebo tváří zkřivenou zlostí, ale namísto toho dokončili bez mrknutí oka i zbytek překážek. Nestyděli se ani přes značnou konkurenci zkusit účast i v závodech, kde si nebyli právě jistí svým výsledkem. Byla-li možnost, přihlašovali se do soutěží další zájemci ještě na poslední chvíli.

Energie a elán vydržely všem až do večer-

ních hodin a cvičitelé, stejně jako překážky, byli v „obležení“ trénování chtivé mládeže a psů až do poslední chvíle.

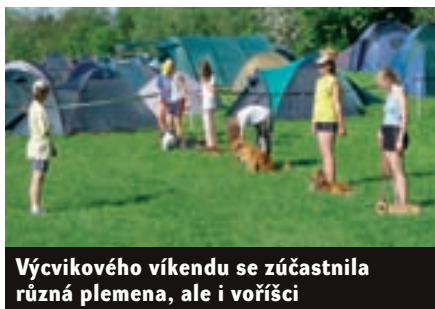
Podle Šimony Drábkové, která se dětem věnovala jako jedna z instruktorek, je s dětmi při výcviku lepší spolupráce než s dospělými, protože se tolik nestydí (například psa výrazně pochválit). Připomínky a výtky snášejí stejně jako dospělí - někteří lépe, jiní hůře.

Mimo „psích“ aktivit byl pro děti připraven i další program. Když večer nakrmily a uložily unavené čtyřnohé přátele, účastnily se s nadšením dalších her, po kterých na ně čekala společenská zábava - diskotéka nebo táborák.

V sobotu měly děti možnost zhlédnout ukázkou práce slepeckého psa, které se ujala Jitka Lebedová se svým belgickým ovčákem malinoisem. Pět zájemců si dokonce mohlo vyzkoušet, jaké to je být slepý a spoléhat se jen na vodícího psa a slepeckou hůlku.

Závěrem snad lze jen dodat, že „dobrá věc se podařila“, a doufat, že podobné akce bude možné pořádat i nadále. V dnešní technokratické době je důležité vést děti i k lásce k živým tvorům, vždyť jednoho dne to budou možná ony, kdo bude rozhodovat o osudu kynologie u nás.

Jana Hübnerová

Výcvikového víkendu se zúčastnila různá plemena, ale i voříšci